

[Niels Westerhy.]

forhandlingernes krumtap og væsentligste punkt ligger her i øjeblikket, når der er så mange andre og store problemer.

Jeg har også hæftet mig ved det konservative møde for nylig, landsmødet i Odense, og jeg bør vel lykønske det konservative folkeparti med, at det i hvert fald nu har sagt, at det ikke kun vil ligge i en negativ opposition for at fremkalde et regeringskifte, men at det nu i konkrete problemer vil gå ind i forhandlinger med andre. Selvfølgelig skal man aldrig glæde sig for tidligt, og man siger jo altid, at det er på gerningerne, man skal kendes; men viser det praktiske forløb herinde, at det konservative folkepartis praktiske politik vil ligge i forlængelse af proklamationen i Odense, kan jeg kun hilse det med tilfredshed, og det er vel et skridt fremad under skattereforforhandlingerne her i folketinget.

Jeg har også hæftet mig ved, at hr. Foged har sagt, at venstre er tilhænger af samtidighedsskat. Jeg har hæftet mig ved, at hr. Foged har sagt, at den frivillige kildeskat, sådan som den er foreslået af de konservative, ikke rigtig har venstres interesse. Jeg har i hvert fald opfattet det sådan, at hr. Foged er skeptisk over for mulighederne for at gennemføre denne løsning, og så er der vel kun de konservative, der er interesseret i den, og så er den vel i og for sig stort set taget af bordet.

Jeg har mærket mig, at hr. Baunsgaard har leveret et glimrende indlæg i dag til fordel for skattefradragsreglens ophævelse, og jeg vil bede regeringen om at overveje endnu en gang, om man ikke kunne tage det skridt videre og huske, at man i selve sit program går ind for skattefradragsreglens ophævelse. Stort set er der sket fremskridt.

Jeg har også læst i aviserne, at hr. Poul Hartling har foreslået, at nu skulle der være forhandlinger om skattereformen imellem venstre, de konservative og det radikale venstre. Det er jo naturligvis altid godt, at man forhandler. Men er det ikke sådan, at det, vi først og fremmest trænger til, er en åben drøftelse i det høje ting, først og fremmest i salen, men naturligvis også i udvalget? Jeg tror, at der har været samtaler nok mellem partier og forskellige mærkelige konstellationer og grupperinger på dette område.

Jeg beklager, at liberalt centrum, således som forretningsordenen er i det høje ting, ikke kan være medlem af dette vigtige skattereformudvalg, fordi vi har den største arbejdsvilje, og når man har så stor en arbejdsvilje, føles det som lidt af en ublid skæbne ikke at kunne være i stand til at præstere den i selve udvalget. Men vi vil følge udvalgsforhandlingerne meget nøje, og kan vi overhovedet give dem et skub fremad — og det tror jeg vi kan ved given lejlighed — vil vi gøre det, naturligvis i overensstemmelse med de principielle synspunkter, jeg har givet udtryk for her i mit indlæg. Men vi vil også vise den allerstørste og mest positive forhandlingsvilje til alle sider for at hidføre et resultat, for det trænger vi efterhånden virkelig til.

Finansministeren (*Henry Grünbaum*): Ja, jeg vil ikke påstå, at regeringens kildeskatteforslag ved denne fornyede førstebehandling har fået en egentlig venlig modtagelse. Jeg kan naturligvis konstatere, at praktisk taget alle er enige om, at en reform, en dybtgående reform, er nødvendig.

Man kan også konstatere, at samtlige ordførere, altså også de uafhængiges ordfører er gået ind for en gennemførelse af det, man kalder for samtidighedsskat. Men jeg føler trang til at sige, at samtidighedsskat trods alt ikke er nok; det er i hvert fald ikke nok til at tilfredsstille de tanker, regeringen har om den skattereform, der bør og skal gennemføres. Jeg tror også, jeg taler på næsten alle lønmodtageres vegne, når jeg siger, at det ikke er nok til at tilfredsstille mange, mange lønmodtageres krav om, at en kildeskat gennemføres. En kildeskat er en samtidighedsskat, men en samtidighedsskat behøver ikke at være en kildeskat — og det er kildeskatten, der sammen med samtidighedsskatten giver løsningen på en række af de problemer, som lønmodtagerne står over for.

Man kan naturligvis lave en samtidighedsskat på årsbasis, det skal jeg da gerne indrømme, men i regeringens forslag ligger også det, synes jeg selv, store fremskridt, at hvis man accepterer det, får man en samtidighedsskat, der gælder for alle. Der er ikke noget om det i det, de konservative nu kommer med i dag — og det er jeg nødt til at skuffet over. Man gav udtryk for det samme